

INFORME SOBRE L'ESTAT DE LES PENSIONS DESPRÉS DE LA REFORMA

La reforma de les pensions que va començar a aplicar-se en 2013, i que acabarà d'aplicar-se al 100% en 2023, ens està creant seriosos problemes a les persones jubilades i pensionistes.

Junt amb el copagament dels medicaments i a l'exclusió d'un nombre important d'uns altres que devem pagar al 100%, s'ha sumat la llei de revaloració de les mateixes aprovat pel govern de Rajoy. De tindre una revaloració automàtica de les pensions a principi de cada any de l'IPC hem passat a un augment automàtic del 0.25% anual, siga quin siga l'IPC; amb la qual cosa la pèrdua de poder adquisitiu de les mateixes està garantit. Per exemple, amb una inflació normal del 2.5% la pèrdua seria d'un 2.25%, amb la qual cosa en sols quatre anys la pèrdua seria d'un 9%. Però per si açò no fóra suficient, un nou perill planeja sobre la viabilitat futura de les mateixes. Quan el govern del PP arribe al poder la guardiola de les pensions disposava d'un fons de més de 69 mil milions de €, en l'actualitat tan solament queda en el fons una mica més de 39 mil milions. La cosa està clara, podem dir que el govern ens està pagant les pensions amb el nostre mateix fons de pensions.

La reforma laboral ha fet que els salaris es reduïsquen i la nova forma de cotització lineal dels joves que solament cotitzen 150€ fa que els ingressos a la Seguretat social disminuïsquen, amb la qual cosa el govern a més de la reducció de les pensions està bandeant el fons per la descompensació que existeix entre ingressos i despeses. Cal doncs que el govern trobe la forma de trobar, via impostos, diners per a garantir la viabilitat de les pensions tal com s'indica en l'Art.- 50 de la Constitució. Igualment, que es deixe de pagar les pensions d'orfandat i viduitat del fons i dels ingressos dels treballadors doncs no està previst que açò siga així en el sistema de repartiment actual.

És necessari que el nou govern, que isca del 20 de desembre, es comprometa seriosament a derogar la reforma laboral i la reforma de les pensions; si no es fa així ni estan garantides les actuals ni molt menys les futures.

El sindicat deu tenir com un dels seus objectius prioritaris la derogació d'aquestes dues reformes. Sabem que per als treballadors i treballadores que estan en actiu açò els sona com molt llunyà i en un moment de reculada reivindicativa com aquest pot no semblar-los prioritari, però és necessari que l'organització es consciencie i promoga debats sobre aquests temes.

El govern assegura que el fons de les pensions s'acabarà en el 2018, però de seguir així, serà molt abans. En els pressupostos recentment aprovats per al 2016 es pot apreciar un desfasament de més de 20 mil milions d'euros entre els ingressos i les despeses de la seguretat social. Si no volem que, com ha ocorregut a Grècia i Portugal, aquest govern, o el que vinga, suprimisca una o dos pagues amb l'excusa de mantenir el futur de les pensions; és necessari que impulsem accions que sensibilitzen a l'opinió pública i als pensionistes sobre aquest tema.

La recent creació de la Marea de pensionistes a nivell nacional, en la qual estem treballant, pot ser una important eina de pressió perquè els governs de torn ens tinguin en compte als pensionistes. Està clar que no podem confiar tan sols en els dos sindicats oficials per aconseguir un acord favorable als nostres interessos. La història ens ha demostrat que els pactes de moqueta d'aquests dos sindicats sempre acaben sent desfavorables per als treballadors.